

لطف الله بن ابی سعید

لطف الله بن ابی سعید در حدود ۴۹۰ هجری قمری متولد شده است وی **فرزند ابو سعید ابو الخیر** می باشد.

فهرست مندرجات

- ۱ - معرفی اجمالی
 - ۲ - اختلاف در معرفی مولف
 - ۳ - اخلاق لطف الله
 - ۴ - وفات وی
 - ۵ - منبع
- ### معرفی اجمالی

اولین کسی که درباره مؤلف **کتاب** به جستجو پرداخته است، یک نفر خاور شناس روسی به نام ژوکوفسکی است. به نظر وی مؤلف کتاب پسر ابو روح لطف الله است، نه خود او. پس از ژوکوفسکی همه کسانی که درباره این کتاب به تحقیق پرداخته‌اند، آن را از **پسر** ابو روح لطف الله دانسته‌اند، نه خود او.

اختلاف در معرفی مولف

استاد سعید نفیسی در کتاب «سخنان منظوم ابوسعید» و در کتاب «تاریخ نظم و نثر در ایران» و همچنین استاد هلموت ریتز در مقاله‌ای که در باب ابوسعید در **دائرة المعارف اسلام** نوشته، کتاب را تالیف پسر ابو روح می‌دانند؛ اما به نظر شفیع کدکنی **حق** این است که مؤلف کتاب بی هیچ شبهه‌ای همان ابو روح لطف الله است و دلائل ژوکوفسکی مورد قبول نمی‌باشد.

اخلاق لطف الله

ابن عساکر در مشیخه خود در معرفی مؤلف کتاب بیان می‌کند: که ابو روح لطف الله که نسبش به سه واسطه به ابوسعید ابوالخیر می‌رسد، پیرمردی **فاضل** و ظریف و دوست داشتنی بود با چهره‌ای زیبا و رفتاری آهسته و با وقار. وی از جدش اسعد بن سعید و دیگران **سماع حدیث** داشت و هنگامی که وی با وفد دشت خاوران به مرو آمده بود، اندکی از وی حدیث کتابت کرده‌ام.

وفات وی

سمعانی در باب سال تولد و **وفات** وی می‌گوید: تولدش قبل از سال ۴۹۰ و وفاتش در پنجم **رمضان** سال ۵۴۱ در میهنه بود. ابن عساکر نیز در مرو او را دیده است و از وی **سماع حدیث** کرده است. **مجد بن منور** در دو جای اسرار التوحید درباره وی توصیفات دارد که بیانگر مقام معنوی و علمی اوست، یک بار در مقدمه اسرار التوحید که از او به عنوان اجل امام عالم جمال الدین ابو روح و مؤلف حالات و سخنان یاد می‌کند و جای دیگر در اواخر کتاب آن جا که از آمدن اتسز خوارزمشاه به دشت خاوران و میهنه یاد می‌کند و از توضیح **مجد بن منور** دانسته می‌شود که مؤلف در حدود سال ۵۲۶ هجری **چشم** و چراغ دودمان بوسعیدی و فرد شاخص آن خاندان بوده است.

منبع

منبع: نرم افزار عرفان ۲، مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی.